

Моя зброя – сміх!

Український письменник Остап Вишня

Мабуть, із часів Котляревського не сміялась Україна
таким життєрадісним, таким іскрометним
сонячним сміхом, яким вона засміялась знову
в прекрасній творчості Остапа Вишні.

Олесь Гончар

Остап Вишня (справжнє ім'я – Павло Михайлович Губенко) народився 13 листопада 1889 р. на хуторі Чечва біля містечка Грунь Зіньківського повіту на Полтавщині (нині Охтирський район Сумської області) у багатодітній (17 дітей) селянській сім'ї.

Зінків

Павлові не було і шести років, коли його віддали до сільської школи, а після її закінчення — до двокласної у м. Зінькові, звідки він вийшов із правом роботи поштово-телеграфним чиновником 14-го розряду. Оскільки хлопчику йшов на той час лише тринадцятий рік, навчання його не завершилося.

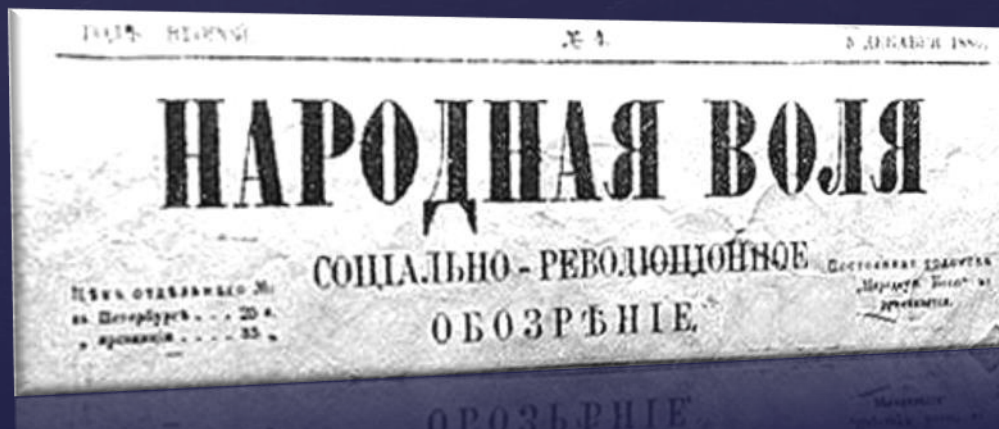

Київ

- У 1902 році мати повезла Павла до Києва у військово-фельдшерську школу.
- У 1907 р. після закінчення навчання був направлений військовим фельдшером у 169-й піхотний полк у м. Києві, де пропрацював шість років.
- У 1914 р. звільнився зі служби і влаштувався на роботу до Київської залізничної лікарні. Старанно «налягав» на самоосвіту, склав екстерном іспити в гімназію і в 1917 р. вступив до Київського університету, однак згодом залишив навчання і повністю віддався журналістській і літературній праці.

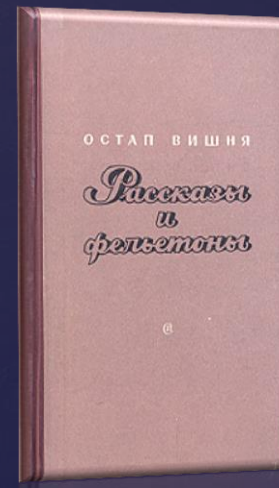
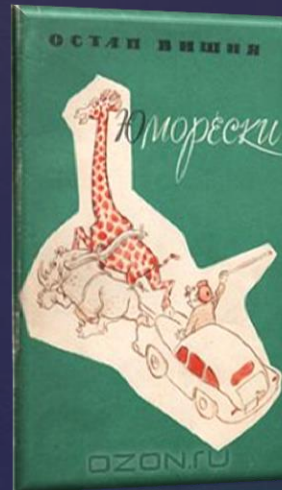
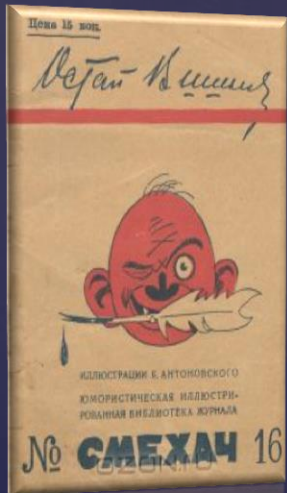
- У 1919р. П. Губенко, як і чимало ентузіастів відродження національної культури, діячів, урядовців УНР, потрапив до Кам'янця-Подільського.
- «Демократичні реформи Денікіна (Фейлетон. Матеріалом для конституції бути не може)» — перший твір (за підписом «П. Грунський») був надрукований у кам'янець-подільській газеті «Народна воля».

- У 1920 р. він повернувся до Києва.
- Восени був заарештований органами ЧК і як «особливо важливий контрреволюціонер» відправлений на додаткове розслідування до Харкова.
- Не виявивши «компромату» в діях П. Губенка ні за гетьманщини, ні за петлюрівщини, у 1921 р. його випустили із в'язниці.

- Псевдонім Остап Вишня вперше з'явився 22 липня 1921 в «Селянській правді» під фейлетоном «Чудака, їй-богу!».
- 1922-й став роком могутнього і стрімкого злету Остапа Вишні в українській гумористиці.
- До кінця двадцятих він був уже автором 23 книг фейлетонів, гуморесок, нарисів.

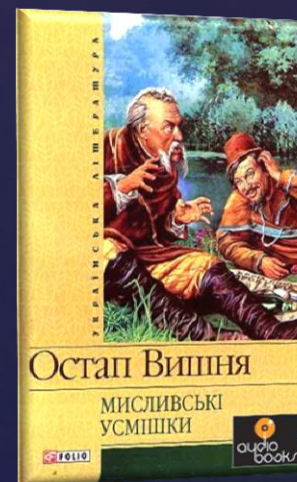
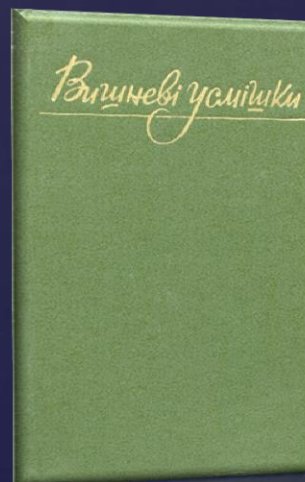
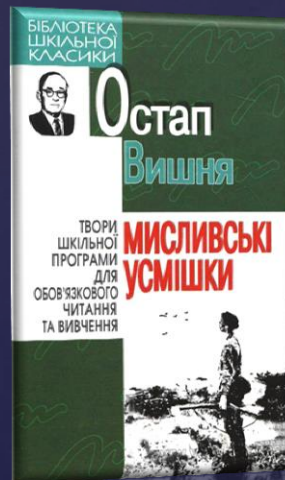

Остап Вишня проводив велику громадську роботу:

- брав участь у діяльності літературних об'єднань «Плуг» і «Гарт»;
- разом з Е. Блакитним організовував та редагував перші два номери журналу «Червоний Перець» (1922);
- у 1927 р. продовжив працю в цьому журналі, після поновлення його виходу.

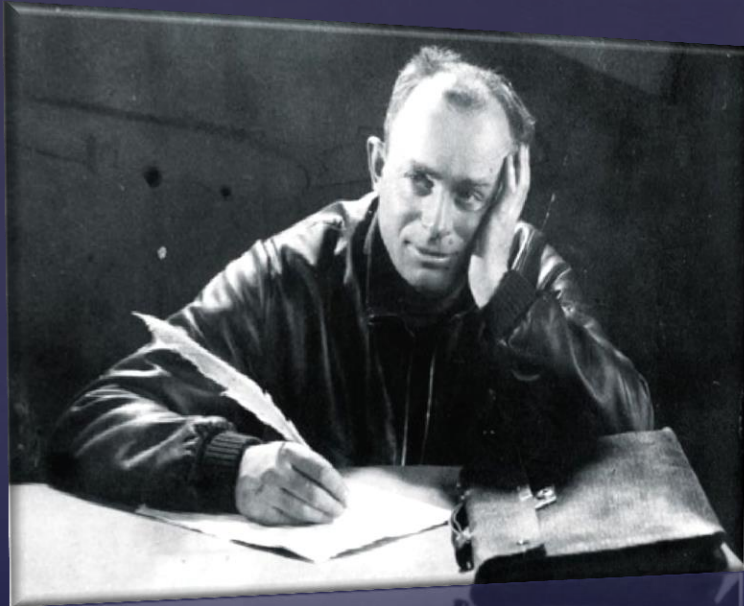

- З ким би не зустрічався Павло Михайлович, де б не бував — скрізь знаходив матеріал для своїх гуморесок: так з'являлися «Усмішки» — сільські, київські, кримські, мисливські, театральні.
- Під його пером жанр українського фейлетону сягнув істинних висот художності.
- Майстер пародії і шаржу із задоволенням маскувався під «простачка», від нього віяло тим казковим дурником, перед яким пасують і мудреці, і королі.

Над робочим столом письменника висів аркуш паперу, що мав заголовок «Мої «друзі», будь вони тричі прокляті».

У цій напівжартівливій пам'ятці викладалася його програма.

Про що я, нещасний, мушу думати і писати:

Про хуліганство, грубість і невихованість.

Про виховання лоботрясів і шалопайів.

Про легковажне ставлення до кохання, до шлюбу, до сім'ї.

Про широкі натури за державний кошт.

Про начотників і талмудистів у науці.

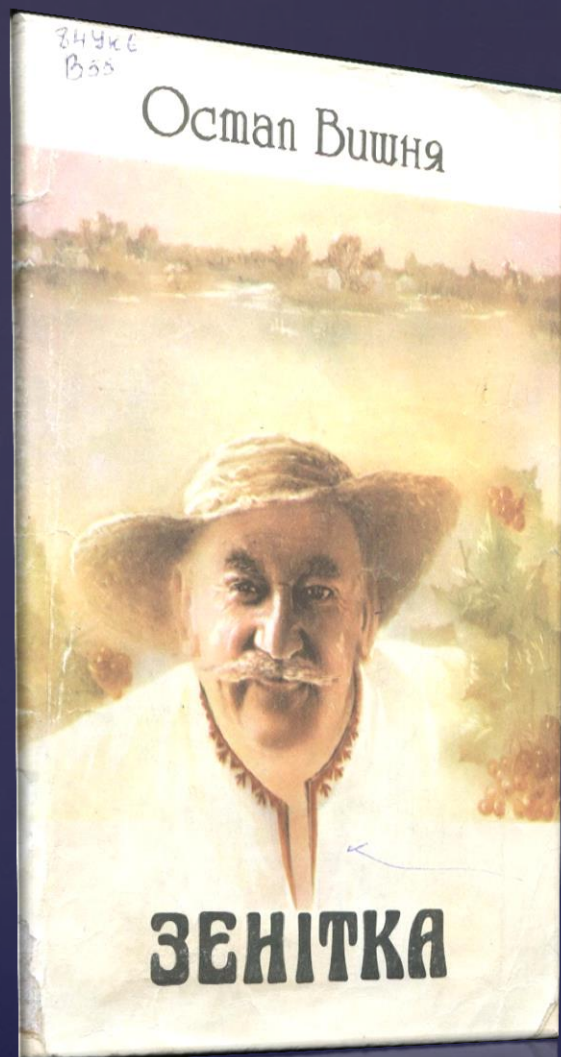
Про консерваторів у сільському господарстві, промисловості.

Про винищувачів природи...

І він писав. Популярність його в народі була неймовірна.

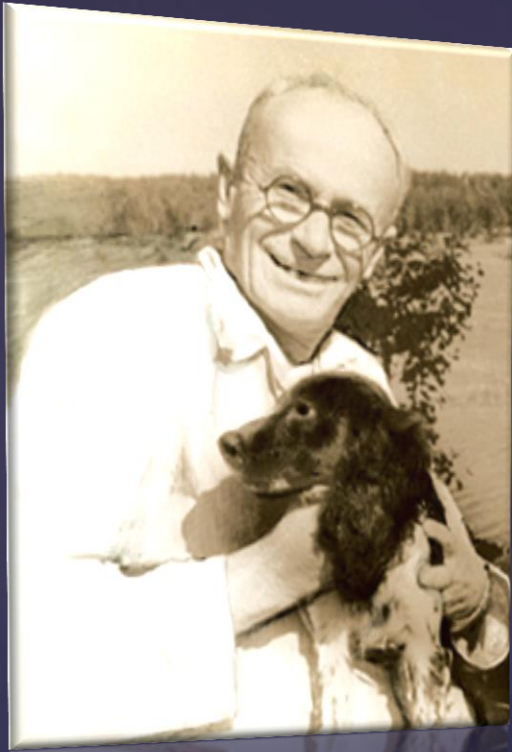

- В 1933 р. гуморист був звинувачений в контрреволюційній діяльності й тероризмі.
- 10 років письменник спокутував нікому не зрозумілу «провину» перед народом в Комі АРСР, в Ухті, недалеко від Воркути, в інших таборах.
- В 1943 р. письменник несподівано опиняється на волі. Невідомо, з чийого наказу це було зроблено, але жорна репресій спинилися.

Розпочинається другий період активної і плідної творчості. Його початок ознаменувала «Зенітка» — публікація в газеті «Радянська Україна», що обійшла всі фронти, часто звучала по радіо і відновила в читацькій свідомості призабуте за десятиліття ім'я народного гумориста-улюбленця.

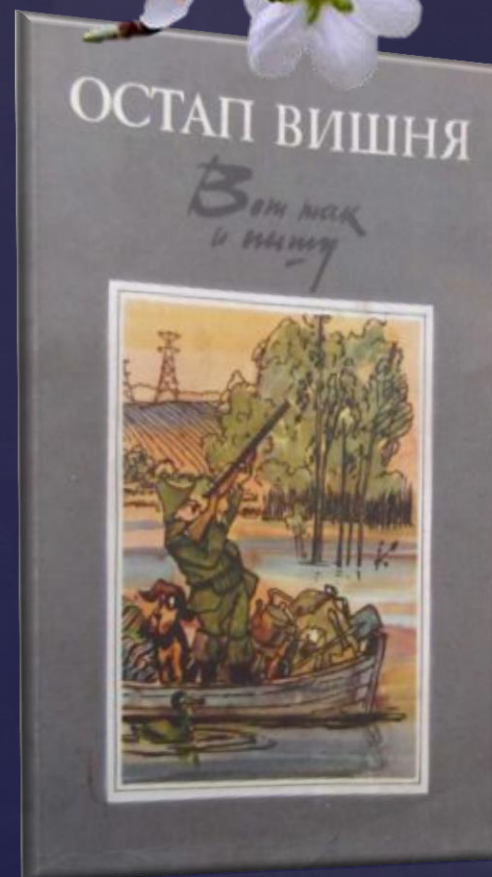
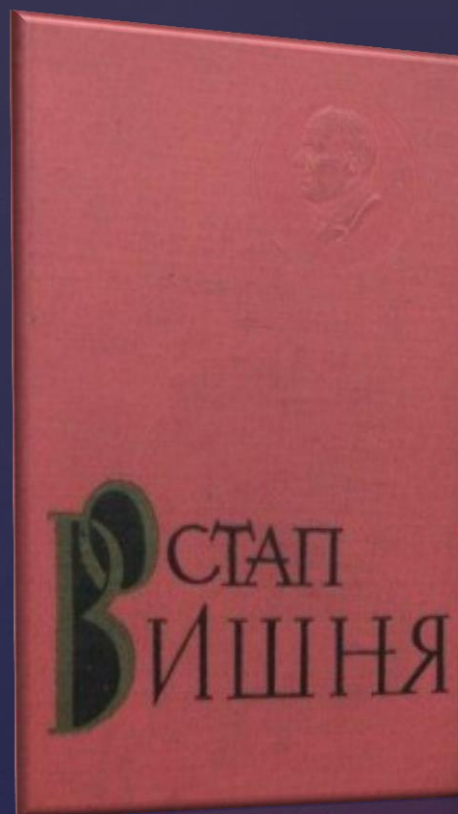
ЗЕНІТКА

- Хоча Павло Губенко був на волі, жилося йому не дуже затишно. Постійно перебував під наглядом агентів. Звичайно, все це позначалося і на його подальшій творчості.
- 25 жовтня 1955 р. письменника реабілітували. Табори підірвали здоров'я письменника, але до останніх днів життя він не залишав літературної творчості.
- Помер Остап Вишня 28 вересня 1956 р.

*Книжкова колекція творчої спадщини
Остана Вишні в фонді НТБ НТУ «ХПІ»*

Умираючи, кажу вам усім:
ніколи не сміявся без любові
до вас усіх, до сонця, до
вітру, до зеленого листу!

Остап Вишня

З представленими в презентації виданнями Ви можете ознайомитися в бібліотеці НТУ «ХПІ». Детальніша інформація про місце знаходження книг в електронному каталозі НТБ на сайті <http://library.kpi.kharkov.ua>

Матеріал підготувала завідувач НМБ НТБ НТУ «ХПІ» Костроміна С. В.
Відгуки, побажання та пропозиції про співпрацю надсилайте на адресу bibl@kpi.kharkov.ua

В роботі використано матеріали з сайтів:

<http://www.ukrlib.com.ua>

<http://ocls.kyivlibs.org.ua/>

<http://www.gumoreska.com/>

<http://rada.okhtyrka.com/>

<http://by-anna.com>

<http://1576.ua/>

